

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614209241
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614209241.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľky G. W. W., rod. H., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W. XXX, zastúpenej JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Garbiarska 695, proti odporcovi S. W., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom W. XXX, zastúpenému JUDr. Milanom Trnovským, advokátom so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Ulica Ester Šimerovej Martinčekovej 4505/2, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej X. W., nar. XX. X. XXXX a maloletej O. W., nar. XX. X. XXXX, obe bytom ako rodičia, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, na čas po rozvode, takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov konania G. W. W., rodenej H. a S. W., uzavreté dňa XX. X. XXXX v D. P., zapísané v knihe manželstiev vo zväzku č. XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX,

sa rozvádza.

Maloletá X. W., nar. XX. X. XXXX a maloletá O. W., nar. XX. X. XXXX, sa zverujú na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky.

Obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok.

Odporca je povinný prispievať na výživu maloletej X. W., nar. XX. X. XXXX, sumou 130 eur mesačne a na výživu maloletej O. W., nar. XX. X. XXXX, sumou 130 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám navrhovateľky, počnúc právoplatnosťou výroku súdu o rozvode manželstva účastníkov.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 4. 11. 2014, sa navrhovateľka domáhala rozvodu manželstva s odporcom, uzavretého dňa XX. X. XXXX v D. P., ako aj úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej X. W. a k maloletej O. W. na čas po rozvode manželstva tak, že sa zverujú do jej osobnej starostlivosti, s právom maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok v bežných veciach, za súčasného uloženia povinnosti odporcovi prispievať na výživu maloletých detí na každé sumou 130 eur mesačne. V návrhu uviedla, že u oboch účastníkov sa jedná o prvé manželstvo. Manželstvo bolo uzavreté po dvojročnej známosti. Návrh na rozvod manželstva podala už v roku 2007. Manželstvo neplní žiadne zo svojich spoločenských funkcií, prínos odporcu do rodiny bol len vo forme finančnej, ktorý už momentálne nie je. Odporca nemá záujem o trávenie spoločného času, nezaujíma sa o chod domácnosti, deťom sa takmer nevenuje. Voľný čas si organizuje s deťmi sama. Hlavnou príčinou neustálych hádok je nadmerné požívanie alkoholu zo strany odporcu.

Navrhovateľka na súdnom pojednávaní na podanom návrhu trvala.

Právna zástupkyňa navrhovateľky navrhla podanému návrhu vyhovieť a manželstvo účastníkov konania rozviesť, nakoľko vzťahy medzi manželmi sú vážne a trvalo rozvrátené, manželstvo neplní svoje funkcie a nemôže plniť svoj účel ani v budúcnosti. Maloleté deti navrhla zveriť do osobnej starostlivosti navrhovateľke, s právom oboch rodičov deti zastupovať a spravovať ich majetok. Výživné na deti navrhla určiť v sume 200 eur mesačne na maloletú X. a 170 eur mesačne na maloletú O.. Poukázala nato, že navrhované výživné zodpovedá oprávneným výdavkom na maloleté deti a je aj adekvátne schopnostiam a možnostiam odporcu. Príjmy odporcu mesačne predstavujú 1750 eur. Odporca si svoju situáciu zapríčinil sám, nakoľko v čase skutku bol ovplyvnený alkoholom. Odporca sám uviedol, že by mohol pracovať, zaplatil si 350 eur na kartu vodiča. Navrhla, aby odporcovi bolo uložené zaplatiť polovicu náhrady trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania.

Odporca s rozvodom manželstva súhlasil. Súhlasil aj s návrhom na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností v časti osobnej starostlivosti. Zastupovanie a správu majetku maloletých detí navrhol zveriť obom rodičom. Výživné navrhol určiť vo výške minimálneho výživného.

Právna zástupkyňa odporcu súhlasila s rozvodom manželstva, z dôvodu vážneho a trvalého rozvratu vzťahu medzi účastníkmi. Maloleté deti navrhla zveriť do osobnej starostlivosti navrhovateľky, s právom oboch rodičov deti zastupovať a spravovať ich majetok. Navrhla zohľadniť, že odporca je nezamestnaný a ocitol sa v stave, kedy si nemôže zabezpečovať príjem v rozsahu ako v minulosti. Odporca má momentálne zákaz výkonu činnosti v Českej republike a jazdy po iných trasách by boli neefektívne. Navrhla určiť minimálne výživné.

Kolízny opatrovník maloletých detí, pre prípad rozvodu, navrhol maloleté deti zveriť do osobnej starostlivosti navrhovateľky, s právom oboch rodičov deti zastupovať a spravovať ich majetok. Výšku výživného navrhol určiť primerane veku a potrebám detí. Nesúhlasil s určením minimálneho výživného, keďže odporca si svoj stav privedil sám.

Navrhovateľka pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedla, že návrh na rozvod manželstva si podala z dôvodu nadmerného požívania alkoholu odporcom. Odporca jej sústavne klamal, nedôveruje mu, bol chorobne žiarlivý. Nepodieľal sa na starostlivosti o domácnosť, o deti, netrúfal s nimi voľný čas. Posledného pol roka pil každý deň. Z uvedeného dôvodu, keďže nemala doma kľud, bola nútená týždeň pred Vianocami odísť zo spoločnej domácnosti. Intenzívne začal odporca požívať alkohol 6 - 7 rokov dozadu. Vytýkala mu to, vybavila mu odborné poradenstvo, ktoré však absolvovať odmietol. Odporca ju upodozrieval, kontroloval jej telefón. Býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi. Príjem má z pracovného pomeru, od októbra obnovila živnosť. Jej mama pracuje, otec je invalidný dôchodca. Na výdavkoch na bývanie sa podieľa sumou 100 eur. Okrem toho platí 60 eur na elektriku v dome č. 515, na telefón 30 eur, na životnú poisťku 25 eur, na benzín 60 eur, na obеды v práci 66 eur. Spoločný úver platí odporca. Maloletá X. je žiačkou 7. triedy základnej školy, stravuje sa v škole, kde je výdavok 25 eur mesačne. Je zdravá, pravidelne neužíva žiadne lieky. Navštevuje základnú umeleckú školu, kde je výdavok 30 eur ročne. Maloletá O. je žiačkou 4. triedy základnej školy, v škole sa stravuje, kde je výdavok 23 eur mesačne. Výdavok na školskú družinu je 3 eurá polročne. Vznikajú na ňu výdavky na okuliare, navštevuje neurológiu 2 krát týždenne, kde vznikajú výdavky na cestovné a za prístroj 16 eur mesačne. Navštevuje základnú umeleckú školu, kde je výdavok 30 eur ročne. V minulosti im požičali jej rodičia 13.000 eur na auto a 13.000 eur na dom. Podniká v rámci špedície. S odporcom v minulosti podnikali spoločne, na odporcovu meno. Na účte odporcu sú preto vklady a výbery firmami, ktoré platili za prepravu, a ktoré ona vyplácala za vykonanie prepravy. Nerozporovala výšku nákladov na dopravu a špedíciu, tak ako boli rozčlenené odporcom.

Odporca pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že navrhovateľka mu niekoľko rokov klamala, vykrikovala mu peniaze. Navrhovateľke ani deťom nikdy neublížil, s deťmi trávil voľný čas. Minulý rok mal vážnu dopravnú nehodu v Českej republike, bol odsúdený, preto začal piť. Predtým pil menej, keď jazdil dva tri týždne a týždeň bol doma, tak išiel na pivo. Navrhovateľka mu to vytýkala, navrhovala mu liečbu, avšak on sa chcel z toho dostať sám. Zo svojich prostriedkov prispieval na domácnosť, aj platil úver. Pripustil, že bol žiarlivý, kontroloval navrhovateľke telefón, ale robila mu to aj ona. Živnosť prerušil kvôli nehode, keďže dostal v Českej republike zákaz činnosti a podnikat' na území Slovenskej republiky sa neoplatí. Momentálne je evidovaný na úrade práce, nepoberá žiadne dávky, ani si o ne zatiaľ nepožiadala. Býva sám. Spláca hypoúver, ktorý bol použitý na dom, v sume 200 eur mesačne. Platí ho z úspor, ktoré má vo výške 700 eur. Má dlh z titulu trov trestného konania v Českej republike. Hodlá si obnoviť

živnosť, ktorú má prerušenú minimálne na 6 mesiacov. Po dopravnej nehode bol v zlom psychickom stave, navrhovateľka mu v najťažšom podkopla nohy. Rozdiely v príjmoch za roky 2013 a 2014 boli spôsobené tým, že zamestnávateľ navrhovateľky mal veľa práce, preto sa začali navyšovať zákazky pre neho. Reálne vykonával podnikanie do začiatku augusta 2014, od augusta 2014 už vykonávala podnikanie len navrhovateľka, pod jeho menom.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to sobášnym listom účastníkov, rodnými listami maloletých detí pochádzajúcich z manželstva, potvrdením o pobyte účastníkov, lustráciou účastníkov v databáze Sociálnej poisťovne, výpismi účastníkov zo živnostenského registra, správou Daňového úradu Žilina, potvrdením o príjme navrhovateľky, správami Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, správou Sociálnej poisťovne, potvrdením o pozastavení prevádzkovania živnosti, rozsudkom Okresného soudu v Blansku č. k. 1T/79/2014-243, výpismi z účtu odporcu, peňažným denníkom navrhovateľky, rozhodnutím OR PZ Liptovský Mikuláš, Okresný dopravný inšpektorát, o priestupku, faktúrou JUDr. U. S.Á., prehláseniami rodičov navrhovateľky, listinnými dôkazmi, preukazujúcimi príjmy a výdavky odporcu z podnikania v roku 2014 a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 8C/86/2007, zistiť nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa XX. X. XXXX v D. P.. Manželstvo je zapísané v Knihe manželstiev vo zväzku č. XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XXX. U oboch účastníkov sa jedná o prvé manželstvo. V manželstve sa narodili maloleté X. W. a O. W.. Manželia mali naposledy spoločné bydlisko v W. Č.. XXX.

Navrhovateľka je od 10. 7. 2014 zamestnaná v pracovnom pomere v obchodnej spoločnosti W. T., X.. H.. E., s priemerným čistým mesačným príjmom, zisťovaným od mesiaca august 2014 (od celého odpracovaného mesiaca) vo výške 551,25 eura. Podniká na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom G.. W. W., pre predmety podnikania administratívne služby, vedenie účtovníctva a sprostredkovateľská činnosť v oblasti služieb, od 4. 12. 2008, pričom, podľa peňažného denníka za rok 2014 predstavovala celková výška príjmov z podnikania 4030 eur a celková výška výdavkov 4341,07 eura. Má 2 vyživovacie povinnosti.

Odporca je v súčasnej dobe nezamestnaný, od 29. 12. 2014 evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, ani štátnych sociálnych dávok, nepoberá dávky v nezamestnanosti. Od 10. 6. 2002 vykonáva podnikanie na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom S. W. - S. S., pričom činnosť má 1. 12. 2014 do 1. 12. 2017 pozastavenú. Príjmy odporcu zo živnosti v roku 2013 predstavovali 89257,24 eura, výdavky 82102,50 eur, daňová povinnosť 0, z toho priemerný čistý mesačný príjem 596,23 eura. Príjmy odporcu zo živnosti za rok 2014 predstavovali 112651 eur, výdavky 89239 eur, pričom podľa zhodných tvrdení účastníkov konania, ako aj predložených listinných dôkazov, predstavovala celková výška príjmov, dosiahnutých odporcom z výkonu dopravy, 41073 eur, dosiahnutých navrhovateľkou z špedície 71578 eur, celková výška nákladov na dosiahnutie príjmov odporcom 20200 eur a na dosiahnutie nákladov na navrhovateľkou na špedíciu 69039 eur. Odporca má 2 vyživovacie povinnosti.

Rozsudkom Okresného soudu v Blansku zo dňa 5. 8. 2014, č. k. 1T/79/2014-243, bol odporca uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia z nedbanlivosti podľa § 143 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 8 rokov. Súčasne mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu Všeobecnej zdravotnej poisťovni ČR vo výške 62.677 Kč a poškodenému H. W. vo výške 240.000 Kč. K spáchaniu skutku došlo dňa 29. 9. 2013, keď odporca ako vodič nákladného automobilu sa nechoval dostatočne pozorne a ohľaduplne, išiel rýchlosťou vyššou než povolenou, pričom v dôsledku uvedeného konania došlo k stretu vozidla z bicyklom a bicyklista spôsobeným zraneniam podľaohol. Podľa odôvodnenia rozsudku odporca viedol motorové vozidlo rýchlosťou približne 81 km/h v mieste, kde bola maximálna rýchlosť 50 km/h, pričom pri dychovej skúške mu bol zistený alkohol v hodnote 0,33 g/kg alkoholu v dychu, následne 0,26 g/kg alkoholu a pri krvnej skúške ,016 g/kg alkoholu v krvi.

Súd sa oboznámil aj s výpismi z účtu odporcu za rok 2014 a za január 2015, z ktorých zistil výšku úhrad na splátky úveru v sume 301,14 eura v mesiacoch december 2014 a január 2015, 303,50 eura v mesiacoch

január až máj 2014, 304,78 eura v mesiacoch jún až november 2014. Ďalej mal súd preukázané úhrady splátok pôžičky rodičom navrhovateľky, a to v apríli 2014 vo výške 500 eur, v máji 2014 vo výške 500 eur, 500 eur, v júni 2014 vo výške 500 eur, v júli 2014 vo výške 500 eur, v októbri 2014 vo výške 500 eur, v novembri 2014 vo výške 1.000 eur, 2.000 eur, 1.000 eur, v decembri 2014 vo výške 2.000 eur, 1.000 eur. Taktiež mal súd preukázanú výšku platby na zdravotné poistenie 55,02 eura mesačne, na sociálne poistenie 130,27 eura mesačne, resp. 56,35 eura mesačne a 133,42 eura mesačne od februára 2014 do októbra 2014. JUDr. U. S. vyfakturoval odporcovi náklady za právne zastúpenie vo výške 18.150 Kč faktúrou splatnou dňa 23. 12. 2014.

Odporca a navrhovateľka v potvrdení zo dňa 1. 7. 2010 prehlásili, že prevzali od rodičov navrhovateľky sumu vo výške 13000 eur ako pôžičku na kúpu domu, pričom, podľa údajov na rube uvedenej listiny, bolo na uvedenú pôžičku zaplatené v mesiaci december 2014 spolu 3000 eur. Dňa 4. 2. 2013 účastníci prehlásili, že prevzali od rodičov navrhovateľky 13000 eur ako pôžičku na kúpu nákladného automobilu, pričom, podľa údajov na rube uvedenej listiny, doposiaľ uhradili 13000 eur, naposledy v novembri 2014.

Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8C/86/2007, súd zistil, že navrhovateľka sa návrhom, doručeným súdu dňa 17. 5. 2007, domáhala voči odporcovi rozvodu manželstva, pričom v návrhu uviedla, že odporcov prínos do rodiny je len vo forme finančného príspevku, odporca nemá záujem o spoločné trávenie voľného času, upodozrieva ju, kontroluje. Konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 16. 1. 2009, č. k. 8C/86/2007-41, v súlade s ustanovením § 111 Občianskeho súdneho poriadku, keďže po prerušení konania účastníci nepodalí návrh na pokračovanie v konaní.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine, súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanému návrhu navrhovateľky na rozvod manželstva vyhovel, nakoľko mal zhodnými výpoveďami obidvoch manželov preukázané, že vzťahy medzi nimi sú vážne a trvalo rozvrátené, manželstvo v súčasnosti neplní svoje funkcie a nie je ani predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti, nie sú si oporou, pomocou, spoločne nehospodária, nevychováajú spolu maloleté deti, netravia spolu voľný čas. V súčasnosti je manželstvo účastníkov teda už len formálnym zväzkom, ktorý neplní žiadnu zo svojich funkcií. Obaja manželia zhodne prejavili vôľu, aby bolo ich manželstvo rozvedené. Keďže manželstvo je dobrovoľný zväzok muža a ženy, ktorých nemožno nútiť, aby v manželstve zotrvali proti svojej vôli, súd manželstvo účastníkov, za súčasného preukázania vážneho a trvalého rozvratu ich vzájomných vzťahov, rozviedol. Príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi spočívali v ich vzájomnom odcudzení, ku ktorému došlo v dôsledku rozdielnych názorov manželov na základné otázky existencie manželstva a rodiny. Navrhovateľka už v predchádzajúcom konaní o rozvod manželstva (v roku 2007) poukazovala na to, že odporca s rodinou netravia dostatok času a jeho prínos do rodiny je len finančný. Už pred 7 rokmi sa teda predstavy navrhovateľky a odporcu na chod rodiny odlišovali. Navrhovateľka v návrhu aj pri výpovedi na súdnom pojednávaní poukazovala na nadmerné požívanie alkoholu odporcom. Odporca požívanie alkoholu pripustil, odôvodňoval ho však zlým psychickým stavom po odsúdení v trestnom konaní. Nesporným však v konaní bolo, že navrhovateľka požívanie alkoholu odporcovi vytýkala, navrhovala absolvovanie odborného poradenstva, čo odporca odmietol. Uvedená skutočnosť potom taktiež viedla k prehĺbeniu vzájomného citového odcudzenia manželov. K vzájomnému odcudzeniu manželov prispela aj strata dôvery odporcu k navrhovateľke, keďže odporca po svojom odsúdení v trestnom konaní

nepociťoval zo strany navrhovateľky oporu a pomoc. Vzájomné citové odcudzenie manželov vyústilo až do odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti, pričom uvedený stav doposiaľ trvá. Rozvod manželstva nebude ani v rozpore so záujmami maloletých detí, ktoré majú právo vyrastať v pokojnom a harmonickom rodinnom prostredí, ktoré by v domácnosti účastníkov nepochybne, vzhľadom na charakter a úroveň ich vzťahov, zistené z ich výpovedí, zabezpečené nebolo. Navyše, maloleté deti sú už čiastočne adaptované na novú situáciu, keďže navrhovateľka spolu s deťmi odišla zo spoločnej domácnosti s odporcom a zabezpečuje osobnú starostlivosť o deti sama.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd zveril maloleté deti na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá zabezpečuje osobnú starostlivosť o ne od odchodu zo spoločnej domácnosti s odporcom. S uvedenou úpravou súhlasil aj odporca a kolízny opatrovník maloletých detí. V starostlivosti navrhovateľky neboli tvrdené, ani zistené žiadne nedostatky. Súd zveril zastupovanie a správu majetku maloletých detí obom rodičom, keďže s uvedenou úpravou súhlasili obaja rodičia, ako aj kolízny opatrovník maloletých detí, pričom súd nemal preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by niektorého z rodičov vylučovali z výkonu uvedeného rodičovského oprávnenia. Súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí sumou 130 eur mesačne na každé, prihliadajúc k oprávneným potrebám maloletých detí ako aj k schopnostiam a možnostiam odporcu. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že výživné v sume 130 eur mesačne zodpovedá oprávneným potrebám maloletých detí, prihliadajúc najmä k ich veku a k navrhovateľkou tvrdeným výdavkom na ich výživu. Napokon, výživné v uvedenej výške navrhla určiť sama navrhovateľka v podanom návrhu na začatie konania, pričom súd mal za to, že navrhovateľka oprávnené potreby detí, keďže zabezpečuje osobnú starostlivosť o ne, pozná a reálne ich (poznajúc súčasne aj schopnosti a možnosti odporcu, s ktorým dlhú dobu nielen žila v spoločnej domácnosti, ale pod jeho obchodným menom sa aj podieľala na výkone činností v rámci živnostenského podnikania odporcu) vyhodnotila konkrétnou sumou, uvedenou v návrhu. Navrhovateľkou navrhované výživné na súdnom pojednávaní dňa 23. 2. 2015 presahuje výšku oprávnených potrieb maloletých detí a, navyše, nezodpovedá schopnostiam a možnostiam odporcu. Súd určil výživné na obe deti v rovnakej výške, napriek tomu, že maloletá X. je staršia ako maloletá O., nakoľko na maloletú O. vznikajú zvýšené výdavky v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou. Pri posudzovaní schopností a možností odporcu súd vychádzal z príjmu, ktorý odporca dosahoval z výkonu živnosti v roku 2014 (príjem vo výške 41073 eur po odpočítaní výdavkov vo výške 20200 eur/12 mesiacov), a ktorý mohol dosahovať, pokiaľ by vo výkone živnosti pokračoval. Súd prihliadol ku skutočnosti, že odporca si svoju aktuálnu situáciu zapríčinil výlučne sám, keďže bol odsúdený za trestný čin, ku ktorému došlo pri jazde motorovým vozidlom rýchlou prevyšujúcou povolenú rychlosť, navyše aj za súčasného zistenia alkoholu v dychu a krvi odporcu. Odporca, okrem trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, uloženého českým súdom, v konaní netvrdil dôvody, napríklad zdravotné, ktoré by mu aktuálne znemožňovali vykonávať prácu (aj inú ako dopravu, prihliadajúc k predmetu podnikania zapísanému v živnostenskom registri), preto mal súd mal za to, že je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať príjem, ktorý mu umožní plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom vo výške zodpovedajúcej ich oprávneným potrebám. Je však nepochybné, že v dôsledku uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá došlo k obmedzeniu možností odporcu vykonávať živnosť výlučne doterajším spôsobom (t. j. doprava v Českej republike). Súd preto pri rozhodovaní zohľadnil aj uvedenú skutočnosť. Súd stretávanie odporcu s maloletými deťmi neupravoval, nakoľko účastníci zhodne uviedli, že stretávanie nie je potrebné upraviť, nakoľko sa vedia dohodnúť.

Podľa § 144 Občianskeho súdneho poriadku, účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 144 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal. Súd nemal odôvodnené ani pomermi účastníkov, ani okolnosťami prípadu, priznanie náhrady trov konania niektorému z nich.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.

Podľa § 27 ods. 1 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.